

Kamal Masih v. Guru Nanak Dev University (S. S. Sodhi, J.)

ਚੋਪੜਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿੱਚ "ਅੱਸਤ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮਾੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀਆਂ 6 ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ। 11 ਵੇਂ ਸਾਲ ਪਛੜੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ੱਕੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਵੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਧੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(19) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਜੀ.ਸੀ.ਗਰਗ ਜੇ.ਜੇ.

ਕਮਲ ਮਸੀਹ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6335

24 ਅਕਤੂਬਰ 1991

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— Art. 226 — ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ — ਬਿਹਾਰ ਪਰਦੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ 10+2 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਦਿਆਰਥੀ — ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਅਲਾਟ ਕਰਦੀ ਹੈ— ਬੀਏ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੀਏ III ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਪਰ ਨਹੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ-ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ - ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1992)2

ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਛੁਪਾਈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿਟੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ, ਅਜਿਹਾ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਦਾਖਲਾ ਇਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੀਏ ਭਾਗ III ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 6, 7. 11)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾਲਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ: -

- (i) ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ/ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ BA (3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ) ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਲ ਨੰਬਰ ਸਲਿੱਪ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। III ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991:
- (ii) ਵਿਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ - ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਨੋਟਿਸ ।
- (iii) ਬਿਹਾਰ ਪਰਦੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਤੋਂ 10 ਪਲੱਸ 2 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਅੰਤਰ

-ਵਿਧੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ/ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।

(iv) ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਲਈ।

(v) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣ ਲਈ :

ਇਹ ਹੈ. ਅੱਗੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੀ.ਏ. (3 ਸਾਲ ਦਾ ਕੋਰਸ) ਭਾਗ III ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਹਥ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਤੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਪੁਨੀਤ ਜਿੰਦਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ।

ਐਚ ਐਸ ਗਿਆਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੋਰ ਦ ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਇੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਬਿਹਾਰ ਪਰਦੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ 10+2 ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ 19 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲਾਸਾਂ/ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। .

(2) ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਿਹਾਰ ਪਰਦੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ 10+2 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੂਨ 1987 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਕਮਲ ਮਸੀਹ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਏ., ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਡੇਮਲੀ ਵਿਖੇ II. ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 87/SBD/A/3 ਵੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ 1988 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੀਏ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੀ.ਏ.ਪਾਰਟ-ਇਲ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1988-89 ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਹਤ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ 1989 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1991 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਬੀ.ਏ ਭਾਗ-III ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(4) ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਦੋ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਕ 22 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ/ਐਲ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ 1 ਦਸੰਬਰ, 1988 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ/2, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਨੇ 19 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ/ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬੀ.ਏ. ਪਾਰਟ-ਇਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਉਸ

Kamal Masih v. Guru Nanak Dev University (S. S. Sodhi, J.)

ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਜੇ ਨੁਕਤਾ ਸਾਮੱਗਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਕੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬੀਤਣ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(6) ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਜਿਹਾ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਤਾ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ.

(7) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਦਾਖਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

(8) *ਭੁਪਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ* ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ. ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਗ-2। 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਸੂਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਲਜ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਹੈ।

(1) ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. 1989 ਦੇ ਨੰਬਰ 149 ਨੇ 21 ਮਾਰਚ 1989 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਟਾਫ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) *ਭਾਵ ਅਤੇ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਰਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿੱਚ ਚੱਲਿਆ।*। *ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਰਾਹੀਂ, (2) ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ*

ਦੇ ਬੀ.ਏ., ਭਾਗ-2 ਨੂੰ ਡੀ.ਮੀ.ਸੀ. ਇੱਥੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

(10) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹੀ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1987 ਵਿੱਚ ਬੀ.ਏ ਭਾਗ-1 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 1988 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਬੀਏ ਭਾਗ II ਅਤੇ 1990 ਵਿੱਚ ਬੀਏ ਭਾਗ-2 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਫਿਰ ਬੀਏ ਭਾਗ-2 ਅਤੇ ਭਾਗ-ਇਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1989 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ।

"ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਵਰੀ 1989 ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਜਨਵਰੀ 1989 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(2) 1990(1) RSJ 657.

(3) 1991(2) RSJ 77.

(11) ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੀਏ ਭਾਗ III ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(12) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1,000 ਲਾਗਤ

Kamal Masih v. Guru Nanak Dev University (S. S. Sodhi, J.)

ਵਜੋ।

(13) ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਡੀ.

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ 4784 HC—ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

